

EL DONYET VERD

EL SECRET DE L'AVI

Carles Cano

Il·lustració: Federico Delicado

ANAYA

© Del text: Carles Cano, 2017
© De les il·lustracions: Federico Delicado, 2017
Assessorament lingüístic: Màrius Sancho i Colomer
© D'aquesta edició: Grupo Anaya, S.A., 2017
Juan Ignacio Luca de Tena, 15. 28027 Madrid
www.anayainfantilyjuvenil.com
e-mail: anayainfantilyjuvenil@anaya.es

1a edició, març 2017

Disseny: Taller Universo

ISBN: 978-84-698-3416-9

Dipòsit legal: M-3401-2017

Imprés a Espanya - Printed in Spain

Reservats tots els drets. D'acord amb el que disposa l'art. 534-bis del Codi Penal vigent, podran ser castigats amb penes de multa i privació de llibertat els qui reproduesquen o plagien, totalment o en part, una obra literària, artística o científica, fixada en qualsevol mena de suport, sense l'autorització preceptiva.

EL DONYET VERD

Carles Cano

EL SECRET DE L'AVI

Il·lustració: Federico Delicado

ESTIMAT LECTOR

No vaig arribar a conèixer els meus iaïos. Potser per a suplir aquesta absència vaig escriure per a lectors més menuts: ;;;Abuelooo...!!! i ;;;Abuelaaa...!!! I els meus dos últims llibres en aquesta col·lecció estan protagonitzats per iaïos. Però no un parell de iaïos qualssevol, sinó uns molt especials: uns iaïos contacontes que inventen contes per als seus néts. I ho fan perquè els volen, com un acte d'amor. Això no vol dir, en absolut, que si el teu iaïo no t'inventa contes, no t'estime, no és això. A la millor et regala avions i pardalets de paper, o et contagia el seu amor per les aus, o t'ensenya a fer paelles, o qui sap quines altres coses. Els iaïos tenen moltes maneres d'estimar-te i una d'elles és contar-te històries,

perquè tots tenen històries per
contar: com es van conèixer,
a què jugaven de xicotets, quins
contes els contaven els seus
iaios... Així que la pròxima vegada
que estigueu gaudint d'una estoneta
tranquil·la, els dius:

–Iaio, iaia, conta'm alguna
cosa.

–I què vols que et conte? –et
contestarà.

–El que vulgues, alguna cosa
emocionant, divertida, inquietant,
allò que et canvià la vida, el teu
primer record, un conte, el que tu
vulgues.

Aleshores, tirarà el cap arrere,
aclucarà els ulls i amb un somriure
et farà un regal fet de paraules:
et contarà una història.

Disfruta-la.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Carlos', with a stylized flourish underneath.

CAPÍTOL 1

UN DIA entre els dies l'avi Nicolau i Miquel, el meu germà bessó, tingueren la següent conversa:

—Iaio, tu d'on et traus totes eixes històries que ens contes?

—D'on les he de traure, d'ací —contestà l'avi, assenyalant-se el cap—. Què et pareix el que em pregunta el teu germà, Maria?

Jo em vaig arronsar d'espatles. No sabia què contestar.

—I no se t'acaben mai? —tornà a la càrrega Miquel.

—De moment no. És més, crec que seria capaç d'inventar-ne tantes com cabells tinc al cap.

—Hala! Que exagerat!

El meu avi és un atrevit, i a voltes n'amolla alguna que et deixa amb la boca com un rap. El meu germà diu que és un fatxenda per això

dels contes i els cabells d'aquell dia. Ha! Vosaltres pensareu: segur que està més pelat que un ou, amb el cap més llis que un espill, no? Doncs no, té a muntó de cabells, tots blancs, això sí.

Un repte semblant no es pot oblidar, així que dimarts següent d'aquella conversa, quan ell i l'àvia vingueren a sopar a casa, en anar-nos-en al llit, li diguérem:

—Què tal un d'eixos cabells del teu cap?

L'avi, llest com una rabosa, hi va caure de seguida i contestà:

—Anem allà!

Tan bon punt vam entrar a l'habitació, ens ficàrem al llit i plantàrem les orelles esperant que ens preguntara: «De què el voleu?», però aleshores digué:

—No, no, no. Açò ja no funciona així. M'heu de donar un parell de coses, millor tres.

—Per què tres?

—Bé, tres és un nombre bonic, ens farà paper i si pregunteu a cada moment no avançarem i no hi haurà conte.

—I què et donem, iaio?

—A veure, a veure... —digué mirant al voltant—. Ja ho sé! Bolquem la caixa de joguets!

—Però si els hem arreplegat aquesta vesprada!

—Voleu o no voleu conte?

—Vaaaaal.

—No us preocupeu, després us ajude a arreplegar-los.

Bolcàrem els joguets i es va quedar mirant-los un moment. De seguida se l'il·luminà el rostre i exclamà agafant una pinta:

—Vet ací! Ho tenim! Veieu? En una caixa, un bagul, una maleta o qualsevol recipient per a guardar coses, sempre n'hi ha alguna que no hi hauria d'estar, alguna cosa que s'hi ha esquitllat i que ens conta una història.

—I què ens conta la pinta, iaio?

—Una història peluda i màgica. Però continuem: què més veieu que no hauria d'estar ací?

—Aquesta carta del rei de bastos —assenyala Miquel, il·lusionat—. La vaig agafar un dia perquè volia dibuixar un rei i se m'oblidà retornar-la a la baralla.

—Contra! Per això no podíem fer tuti! Bé, tenim un rei i una pinta. Veus alguna cosa més, Maria?

I N D E X

CAPÍTOL 1	7
El rei Pelat	11
CAPÍTOL 2	29
París, el peix i el cademat	32
CAPÍTOL 3	44
La maga Staropolsky.....	48
CAPÍTOL 4	61
El missatge a la botella	66
CAPÍTOL FINAL	78
La pirata	86

EL DONYET VERD

Maria i Miquel disfruten dels contes que l'avi Nicolau s'inventa per a ells. Un dia li pregunten en què s'inspira per a crear-los. Ell els contesta que ixen del seu cap i que seria capaç d'inventar tantes històries com cabells té al cap. Els xiquets no perdran l'ocasió de reptar-lo i així continuar gaudint de les seues narracions.

Edat recomanada
per a llegir aquest llibre:
A partir dels 8 anys

ISBN 978-84-698-3416-9

9 788469 834169

www.anayainfantilyjuvenil.com

1571827

ANAYA